

1.-PRVNÍ STRANA VIA PRAHA CS 051/89, započato 20.9.

1. Český Pen-klub se solidarizuje s pronásledovanými

Ve středu 13.9. se sesel výbor českého Pen-klubu a projednal plán své práce do vajné hromady, která se má konat v prvním čtvrtletí roku 1990, včetně své účasti na oslavách stého výročí narození Franze Werfela.

Výbor při této příležitosti veřejně vyjádřil svoje znepokojení nad tím, že mnozí čs. občané jsou stále ještě zavíráni za projevy svého občanského přesvědčení, či za svou literární a kulturní činnost, a že mnoho občanů, včetně umělců, je perzekvováno za to, že podepsali petice, které jsou v souladu s petičním právem, zakotveným v Ústavě ČSSR. Výbor se rozhodl, že bude tyto případy sledovat a intervenovat u československých úřadů ve prospěch postižených. Takový zájem chápá výbor jako legitimní výraz svého respektu k Chartě Pen-klubu.

2. Pavel Škarýd bude souzen

Sedmadvacetiletý dělník Pavel Škarýd z Žatce je jedním z občanů, kteří jsou stíháni za přečin proti veřejnému pořádku proto, že rozšířovali provolání Několik vět a sbírali pod tuto petici podpisy. VONS a nově ustavený Výbor na ochranu signatářů provolání Několik vět sleduje více než třicet takových případů. Pavel Škarýd je jedním ze tří postižených, na něž byla v rámci tohoto stíhání uvalena vazba. Byl v ní od 18. do 26. srpna. Nyní bylo nařízeno hlavní líčení v jeho věci, které se má konat 22.9. od 13,00 hod. v jednací síni č. 24 v prvním poschodí soudní budovy v Lounech. Ve věci bude rozhodovat samosoudkyně JUDr. Dana Matátková. Pavel Škarýd je obviněn že dával podepisovat provolání Několik vět v restauraci Václavka v Žatci. Podle přítomných svědků byla tato událost ve skutečnosti zinscenována členkou Marcellou Slachem, která sám provolání Několik vět po hostech požadoval. Pavel Škarýd je zaměstnán v Podniku bytového hospodářství v Žatci. Devatenáct jeho spolupracovníků zaslalo soudu přípis, jímž za něj skládá jí záruku, a vyjadřují podiv nad tím, že vůbec někdo může být za takovou věc trestně stíhán. Okresní soud v Lounech iniciativně předal tento přípis Státní bezpečnosti, která vyšetřovala, kdo je iniciátorem tohoto podnětu. Zaměstnance PSH Karla Belana pod nátlakem donutila, aby vpustil příslušníky StB do svého bytu, kde pořídili vzorek písma psacího stroje k užijné exprese.

3. Podpisy pod provolání Několik vět přibývají

Vzhledem k rozsáhlým represím proti těm, kteří sbírají podpisy pod provolání Několik vět, podpisů stále přibývá. Ve středu 20.9. v 18 hodin bylo napočítáno 27.150 podpisů.

4. Akece na záchrannu Stromovky pokračují

Ve středu 20. září v 17 hodin se opět po prázdninách sešli ve Stromovce ti, kterým není osud tohoto největšího pražského parku lhostejný; tentokrát k tichému manifestačnímu korzu, bez hesel, bez plakátů a transparentů, bez tleskání. Prátele Stromovky se shromázdili v počtu asi dvou set u bývalé Slezské restaurace, vytvořili dvojstupy a začali klidně korzovat. Obešli horem restauraci. Po chvíli příslušníci SNB v policejních vozech, od počátku přítomných, počali tlamači vyzývat k rozpuštění průvodu, který se kličně a důstojně vydal směrem k PROJF. Cestou bylo zadrženo několik účastníků pochodu, byl to Jiří Wolf, Monika Nadrchalová, Jana Miklušáková, Vladimír Ternovský, Martin Zikeš a na velmi krátkou chvíli jeden americký novinář-fotograf. Okolo sedmé hodiny průvod rozrazil k ústí Stromovky a lidé se pomalu rozešli. Všichni zadržení byli během 1-2 hodin propuštěni. Vladimíru Ternovskému bylo vznесeno podezření z přečinu podle § 6, písm. a zákona o přečinech.

5. Setkání pracovníků VIA v Brně a v Praze

Dne 21. a 22. září se konalo v Praze a v Brně setkání československých, maďarských a polských spolupracovníků VIA. Diskutovalo se o aktuálních otázkách souvisejících s fungováním agentury, kromě jiného se probíraly problémy technického vybavení VIA. Účastníci se dohodli, že se v budoucnosti budou pravidelně setkávat. Všichni přítomní vyjádřili svou solidaritu s politickými vězni v Československu a poslali pozdrav spolupracovníkům VIA do Sovětského svazu, kteří nemohli přijet na setkání.

V Praze 22.září 1989 Ota Buda, Hana Holcereková, Jaroslav Choledecki, Wojciech Maziarski, Petr Pospíchal, Anna Sabatová, Petr Uhl a Jan Urban.

6. Soud bude rozhodovat o podmíněném propuštění Oty Veverky

Posledním bezávýlým aktivistou, vězněným za účast na pokusu poletět květinu dne 16.ledna u sochy sv. Václava v Praze na počest Jana Palacha, je Ota Veverka, signatář Charty 77 a zakladající člen Mírového klubu Johna Lennona. Byl odsezen na jeden rok odňtí svobody a trest vykonává v NVU měst Vinařice u Kladna. Je ve špatném zdravotním stavu, trpí žaludečními vředy. Okresní soud v Kladně bude v pondělí 25.září o 8, hodin rozhodovat o jeho žádost o podmíněném propuštění. Veřejné zasedání bylo původně nařízeno do budevy NVU, nyní bylo rozhodnuto, že se bude konat v jednaci síni č. 8 v I.patrě soudní budovy v Kladně. Pročže náčelník NVU nedoporučil kladenské vyřízení žádosti o podmíněné propuštění, ssoudi se v kruzích blízkých Výberu na ohřenu nespravedlivě stíhaných, který Otu Veverku hájí, že naděje na propuštění je malá a že přeobsazení zasedání do soudní budovy má pouze umožnit přátelům Oty Veverky, aby se ho zúčastnili. Kromě člena Mírového klubu Johna Lennona se ho hodlájí zúčastnit i další přátelé Oty Veverky z Charty 77, mezi nimi i Václav Havel, který je t.č. jedním z mluvčích Charty 77 a který byl rovněž odsezen a několik měsíců vězněn za svou přítomnost na pietním aktu za Jana Palacha. Václav Havel považuje změnu místa veřejného zasedání za dobré znamení a doufá, že nedopružení náčelníka NVU nehráje významější roli, podle Václava Havla by Ota Veverka mohl být kladenským soudem podmíněně propuštěn na svobodu.

7. Setkání mluvčích Charty 77 značeno

V sobotu 23.září se měla konat schůzka mluvčích Charty 77 a setkání kolektivu mluvčích Charty 77. StB varovalo 22.září mluvčího Charty 77 Tomáše Hradilku, aby do Prahy nejezdil, jinak prý bude zadržen na 48 hodin. StB střežila bydliště Tomáše Hradilka a také dalších mluvčí Charty 77 Danu Němcové, a to do soboty do pozdního odpoledne. Kelem desáté hodiny dopoledne 23.9. řel Danu Němcovou navštívit do jejího bytu třetí mluvčí Ch 77 Václav Havel a byl mu vysloveno varování, že se během víkendu nesmí zúčastnit žádných schůzek v bytech svých přátel, jinak bude zadržen.

8. Berušky před budovou Rudého práva

Ve čtvrtek 21.9. se během Politických vánoc zúčastnilo 72 lidí, kteří odeslali pozdrav vězněným Renatě Rámcové a Josefmu Růžecovi. Poprvé zde veřejně vystoupili členové rezsistického sárušení Berušky, které bylo založeno údajně už v červenci skupinou mladých lidí z učňovských středisek a středních škol. Po skončení běhu se asi třicet Berušek odebralo k nové budově Rudého práva na Florenci, kde oslavily den tisku korespondencí "alegorických osob" a jejich přátel. Mezi alegorickými postavami byla například malá bruneta s černou flátnou v ruce, která měla na zádech plakát s nápisem "Jsem vysoká blondýna a neznám černé flátny. Plakát s tvrzením "Hrad nosím čepice", potom logicky nesl mladý muž s velkou čepicí a podobně mladík v černých kalhotách tvrdil na svém plakátu, že neznáší černou barvu. Nápis "Neznám abytný huk", mlá další mladý člověk, ověšený pro tuto příležitost zvonky a rolničkami. Celou skupinu Berušek sledovalo od počátku mnoho procházejících lidí a stěny tak i příslušníci Veřejné a státní bezpečnosti, jejichž počet podle našich informací převyšoval počet Berušek. Příslušníci StB filmovali Berušky videokamerou a postupně zadrželi ještě sedmnáctiletou studentku gymnázia Lenku Doležalovou, stejně starou studentku SKŠ Irenu Křížovou, 18letého operátora počítače Vladislava Turkovského a Tomáše Stříbrného. Lenka Doležalovou a Irena Křížová byly zadrženy příslušníkem StB v civilu až u obchodního domu Bílá labuť. Krubé se vyjadřující muž je přinutil uniket z oděvu odanaky s portrétem Petra Číbulky a trikoloru, odebral jím občanské průkazy a přinutil je nastoupit do auta s civilní značkou, které je odvazlo na oddělení VB na nádraží Praha - střed. Irena Křížová byla po krátké době propuštěna ale L. Doležalová byla zadržována ještě asi tři hodiny. Příslušníci StB ji vyhrolovali, že zná ji, celou její rodinu, že nadostuduje a díkence ji milně udeřili do obličeje. Po třech hodinách ji předali příslušníkům VB, kteří s ní sepsali protokol. Oběma zadrženým byla učtena pokuta 100 Kčs za údajný přestupek proti veřejnému pořádku.

9. Únos Jany Miklušíkové

Jana Miklušíková, devatenáctiletá sanitářka, která byla v poslední době několikrát zadržena při diskusech na Karlově mostě, a ve Stromovce, byla ve čtvrtek 29. září po skončení běhu třídou Politických vánoc doma do Karlína. Když procházela po Negrelliho viaduktu, byla přepravena čtyřmi muži v civilu, kteří ji vstáhli do vozu a za neustálých výtržek ji odvezli na polní cestu poblíž Horních Počernic, kde ji, až za tmy pouschali. V průběhu incidentu jí vyhrolovali fyzickým násilím a provedli ji nezákonou osobní prohlídku. V jednom ze čtyř násilníků poznala Jana Miklušíková příslušníka StB, který spolu s dalším bil Stanislava Fonce v Karlově uliciš dne 30. srpna 1989.

10. Adresa Jana Černogurského a Mira Rugeho do výsunu

Váš vydal v jednom z posledních sdílení krátké životopisy pěti stíhaných slovenských demokratů. Ve sdílení je zveřejněna rovněž adresa věznice, v niž jsou ve vazbě Miro Ruge a Ján Černogurský. Je to **Ustanov pro výkon vězby, PS 1077, zahraničním 10, 871 37 Bratislava**. Podle této výkonu vězby, který je obvykle respektován, mohou obvinění přijímat libovolné mučěství korespondence od kohokoli, pokud ji orgán činný v teritoriální řízení neosnáší za závadnou. Vyžaduje se však, aby odesilatel vedle svého jména a zpáteční adresy i datum narození obviněného, které je u J. Černogurského **1.1.1944** a M. Rugeho **1.12.1932**.

/Zpráva č. 11 učiněna z tech. dílvedu níže./

12. Prikaz zahľadovať a nevysielat hudebné nahrávky

S oneskorením se nám dostal do ruk dopis, který má dátum 12.června 1989 a text kterého je následující:

V zmysle in-trukcie istredného riaditeľa Čs. rozhlasu dr. Karla Kveplia, čo je prednesenej na stranickom aktive prasgovníkov Čs. rozhlasu v Prahe dňa 10. júla t.r. Biada s okamžitou platnosťou zablokovať a nevydielať hudebné nahrávky autorov a interpretov z oblasti populárnej hudby: Hans Zágorová, Michael Kosáč, Ivan Hoffmán, Jiří Suchý, Vladimír Merta, Milan Hlavsa, Petr Skoumal, Václav Benáček, Marta Kubíšová, Jiří Dödgošek, Petr Novák, Tomáš Tvaroch, Ladislav Kanter, Ondřej Konrád, Jiří Černý, Jiří Bulíš, Rudolf Pellar, Mártha Eleftheriadu. Pečiatka: Čs rozhlas na Slovensku, hlavná redakcia hudebného vysielania, 812 90 Bratislava, Mytna 4, číslo pečiatky: -1-. Podpis je nečitelný, na mieste mena je iba skretka A. ako Anton alebo Alexandr, priezvisko je celkom nečitelné končí pravdepodobne na --ský alebo --cký. Vymenovaní hudebnici a speváci sú, azda okrem jedného alebo dvoch, signatári petície Niekoľko vč.

13. Trvala památky na J.V. Stalina

V Litoměřicích, v areálu Zahrady Čech, je v sáku vystavena socha Josefa Vissarienoviče Stalina. Bronzová socha v nadživotní velikosti spočívá na mramorovém piedestalu, vysokém půl druhého metru. Socha vzbuzuje pozornost návštěvníků výstavy Zahrada Čech, která nyní v Litoměřicích probíhá. Dne 23. září ji před zraky mnoha lidí, kteří parkem procházeli a odpočívali, v něm, popsal neznámý člověk piedestál barevnými výraznými nápisy, které zhotovil spreji. Nápisy pořadovány: Fryd se Stalinem! a Beztrovme památky masovým vraždám! Nepodařilo se nám zjistit, zda a kdy orgány státní moci, jimiž je památnka na Josefa Stalina držá, daly nápisy odstranit.

14. Svatý Václav, ora pro nobis

K 28.září, kdy uplyne 1 060 let od usvraždění knížete Václava, byl vy-
dán v Praze letáček, obsahující notový záznam a text svateváclavského
chorálu. Pod obrázkem sv. Václava s pod titulkem Ora pro nebož se v le-
táčku piše: "Kberevým zpěvem svateváclavského chorálu a klečením věnčí
a květin k soše svého patrona pokloní se český lid jeho památce. Tento
obřad se uskuteční na Václavském náměstí v Praze ve 20 hodin po skončení
msy ve svateváclavské katedrále. Přejme si, aby obřad proběhl důstojně
a byl co možné nejkrásnější."

15. Solidarita s vězněnými aktivisty v NDR

Ch77a VONS vydaly dne 21.9. společný text k věznění 11 občanů NDR. V dokumentu se uvádějí podrobnosti jejich zadržení 11.září při mírové modlitbě před Mikulášským kostelem, v Lipsku, kde došlo k zásahu Lidevě policie. Vězněni jsou postupně souzeni, dosavadní nepravomocné tresty byly vyneseny ve výši 4 měsíců nepodmíněně. Charta 77 a VONS uvádějí, že zastávají názor, že občané NDR mají práve na odchod do NSR, "tím spíše je naší morální povinností", uvádí se v dokumentu, zasadit se o te, aby svobodně a bez překážek mohli žít v NSR ti, kdo si v ní přejí být a kdo svými kritickými postojeji přispívají k nápravě společenských paměrů." "Musíme spojit své sily", uvádí se dále, "a učinit vše proti tomu, aby se NDR, Československo, Rumunsko, a Albánie nestaly nemožnými místy Evropy. a tím hrozbu nejen pro národy těchto zemí, nýbrž pro celé mezinárodní společenství. "Obracíme se proto na všechny demokraty Polska, Maďarska, a Sovětského svazu bez ohledu na to, zda působí ve vládních a oficiálních strukturách či nezávisle, aby se s našimi přáteli v Lipsku veřejně solidarizovali. Pomožou tak nejenom jednání lidem, kteří trpí ve vězení pro spravedlivou, ale i rovníjícímu se nezdvihlému hnutí v Německu, všem, kde žijí v této části Evropy a posléze

./pokr. bedu č. 15/

i celé Evropě", kdeží dokument Charty 77, který je současně sdělením VONs. Za Charty 77 jej podepsali tři aluvčí Ch77, a to Dana Němcová, Tomáš Hradilek a Václav Havel, který tuto funkci vykonává po dobu věznění aluvčího Charty 77 Saši Vendry.

16. Jiřina Šiklová žaluje Rudé právo

Obvodní soud pro Prahu 1, jehož senátu předsedal JUDr. Jan Vyklický, projednával dne 18.září žádbu dr. Jiřiny Šiklové, již se domáhá, aby Rudému právu byla uložena povinnost uveřejnit opravu nepravdivých údajů o její osobě. Rudé právo zveřejnilo totiž 9.března 1989 článek Zámlíky z Mnichova, v němž byla Jiřina Šiklová jmenována v souvislostech které, jak uvádí v žádce, se dotkly její eti a poškodily ji v zaměstnání. Založeného šéfredaktora Rudého práva Zdenka Hořeního zastupoval právník Rudého práva JUDr. Prentíšek Orlavský, žádce kyni zastupoval JUDr. Otakar Metejl. Protože důkazní břemeno nese v tomto soudním sporu Rudé právo, pokoušel se právní zástupce jeho šéfredaktora prokázat správnost údajů v napadeném článku jednací výpisem z výpovědi J. Šiklové, kterou uděnila pracovníkům Státní bezpečnosti, jednak výslechem těchto pracovníků. Výpis však byl spářen pouze čífrou s něměl fádnou formu zápisu a výpovědi. Z výslechu obou svědků-pracovníků StB pak vyplynulo, že ani takový nápis nepřiznávali, dělali si prý poznámky až po skončení výslechu Jiřiny Šiklové, neboť Jiřina Šiklová předem protokolaci své výpovědi odmítla. Ostatně protokolace by někdy ani nebyla možná, výslech probíhal např. při společném nákupu v samoobsluze nebo při přípravě obědu pro nemočnou matku Jiřiny Šiklové. Svědci sami při domovní prohlídce v byte, v rekrečním objektu a na pracovišti nenašli žádné peníze, a nichž se píše v článku Rudého práva, a také je ani nikdy neviděli. Pokud jde o oba svědky, jeden v hodnosti majera, druhý nadporučíka, obává se Jiřina Šiklová jejich možné msty, a proto si zatím nepřaje, aby jejich jména, která jsou nyní již známa, byla zveřejněna. Je zveřejněním jmen by souhlasila, pokud by byla dále ohrožována či napadána. Soud se nespokojil s tvrzením obou pracovníků StB, že si dělali poznámky o daných výrocích Jiřiny Šiklové, a požádal další důkazy. Protože je třeba, podle názoru soudu provést ve věci ještě další díkazování, bylo soudní jednání odraženo na neurčito. Jiřina Šiklová je po Erichu Kulkovi a Petru Uhlovi třetí postiženou, která se domáhá soudní cestou napravy zveřejnění tiskové spravy v Rudém právu. Erich Kulka, který zatím nebyl ve svých soudních sporoch zíspěšný, podal prostřednictvím svého zástupce dr. Josefa Danisze odvolání proti rozsudku okresního soudu v Ostravě, jímž byla z formalitního důvodu uznána jeho žádoba na šéfredaktora ostravského deníku Rovní svobody. Odvolání Petra Uhla proti rozsudku obvodního soudu pro Prahu 1, jímž soud dal Petru Uhlovi za pravdu pouze částečně a jímž neřídil Rudému právu zveřejnění tiskové spravy jen pokud jde o některé nepravdivé výroky, bude probíhat před městským soudem v Praze dne 6. října od 8.30 v místnosti č. 177 ve III. patře soudní budovy v Praze 2, Spálené 2.

17. NMN chce pořádat další shromáždění na protest proti výstavbě koksovény ve Stonavě

Dne 15.září podali aktivisté NMN Radek Žeman a Lenka Marčková-Krachová oznamení o konání nového veřejného shromáždění, které má proběhnout od 17 hodin dne 5. října. Tento den je Mezinárodním dnem protestu proti výstavbě koksovény ve Stonavě a obdobné protesty budou zorganizovány i v Polsku. Uzahledem k záklazu předechozího shromáždění, konaného i přes policejní zásah dne 13.září, oznamovatel tentokrát neuvádějí místo konání manifestace a hledají Obvodní národní výbor pro Prahu 1, aby jim

/pokr. bodu 17/

ndělil, jaké místo ke shromáždění je vhodné. Předložení návrh byl totiž odložen tím, že pán zde v rámci na Ministerstvo. soudčí prohlásil pozitivní rezervou, kde mali - podle vyhlášky Národního výboru hl. města Prahy - právo požádat všechny shromáždění pouze organizace schrnuté v Národní frontě. V odvolání proti návrhu předešlé manifestace, které bylo podáno soudčem o konání dalšího shromáždění, se uváděje, prod je vyhláška SVP protiústavní a prod čtvrt pro rámec 2 pochybil, když pro manifestaci nevyhodnotil jiné, vhodné místo. - Otázka výstavby kokesovny ve Stochově, jejíž provoz by mohl mít negativní vliv na životní prostředí, vzbuzuje v prostředí ČS. antisocialistických skupin silný nájem. Z polohy příležitě upříma, že Polští socialistické strany demokratické revoluce uspořádala před čs. volvýzvou vlastním ve Varšavě dne 23. října protestní manifestaci k tému problemu.

18. Projekt smuzalismu proti odcházení státního souhlasu celého výběru

Souběžně s českobratrských evangeliků se objevil návrh na sekretariat pro vše církve a protestem proti odcházení státního souhlasu Evangeliu Bohovi, vikáři v Bonově a Pavlu Pokorném, vikáři v Trutnově. Podpisem uvádějí že tito dva vikáři vikáři pracovali ve svých sborech podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že církev je o nich spokojena. V dopise se psí, že odcházení souhlasu se dotýká především evangelické mládeže, nemí mít jenom obecní vikáři oblibent. Souhlas byl občas odcházen proto, že se zde vzdala i oni požáru politické vězně Pavla Konky, který byl z jejich kraje a proto, že se nedovolili nátlaku tajemství Krajského národního výboru pro vše církve a všechny členy, aby se distancovali od pravé sekulární skupiny. V dopisu je uveden pořadový, aby se tajemství národních výborů novědovávali do vnitřních náležitostí církve a nebranili farářům a vikářům v jejich práci. "Je křesťanovou povinností zastávat se věření, prohlášovaných a utištěných - v tento případě potřebit matku, která příslí s synem a bratrem, který máteho má. Rovněž se křesťan nemá od nikoho distancovat, ovšem ne od toho, kdo trpí neplnění možností. Kdyby to měl bratří vikáři vzdali užradili by evangelium. Ve svém jednání ověděli pravou křesťanskou víru. Jenom jim za to vděčí", psí se v dopisu 37 českobratrských evangelických převzímatelů mladé a nejmladší generace. Za jejich podpisy, které jsou uvedeny, sedí Martin Šimek z Prahy.

19. Solidarita s Miloslavem Marečkou

Ing. Petr Kománek z Kyjeva napsal dne 18. října generální prokurátorem JUD. dopis, jehož přílohou je soudný jmen dálších 27 občanů, za jejichž podpisy sedí Vojtěch Ženýš, pracovník ČSAV, kterého se k dopisu Petru Kománcovi připojili. V dopise se vyzývají justiční orgány, aby sestavily trestní stíhání Miloslava Marečka z Kyjeva a také všech dalších občanů, kteří se v duchu politického práva soudobého ustavou angažovali na rozšíření výzvy Náhlik vět. "Zemříme ne". psí se v dopisu. "Je nutné kriminalizovat nekonformní smýšlající občany a využívejte jejich osudu o překonání mnohem větších problemů za protissekularistické, podkopává důvěru občanů v nezávislost a objektivnost soudních orgánů a v konotonu důležitě i snahu o přepravu v naší zemi. Tato situace uvádí estre konzervativce a přistupem státních orgánů k neoficiálním společenským aktivitám v Polsku a Maďarsku." Všechny 27 signatářů dopisu uvádí své povolání: jde o důlníky, technicko-hospodářské pracovníky a dřevařky. V dopisu je rovněž zmínka hlinováka Miloslava Marečka, kterou drží za protest proti trestnímu stíhání, jestli povoluje na nezpravidlivé. Podle posledních zpráv z Kyjeva se jeho zdravotní stav zlepšil, neboť přijal telutiny. Radila však odstoupit přijat potravu. Miloslav Mareček je stíhan na svobodě, není však hospitalizován, jak jsem slyšel uvedli v jedné z předešlých správ.

20. Solidarita s Eugenem Blažkem

Jan Blažek z Plzně nad Jizerou napsal 3. července 1949 prokurátorce JUD. Vojtěch Nového, který je vyzýván díky v trestním řízení proti Renatě Blažkové, 12 leté

/pekr. ředu 19/

predavače a účastníci hnutí Demokratické iniciativy, která byla nedávno odsouzena k 6 měsícům odňtí svobody za výraz solidarity s politickými vězni a za rozšířování výzvy ke shromáždění k 21. výročí sovětské vojenské intervence do Československa. Jan Zima uvádí, že v původním pečtu 128 občanů, kteří protestují proti nespravedlivému stíhání Renaty Pánevové, se připojilo dalších 46, takže jejich počet dosáhl 174.

20. Posta Tomáši Garriguu Masarykovi, čestnému občanovi Červeného Kostelce

Dne 9.září předložili předsedové MČNV v Červeném Kostelci Jaroslav Bendákoví občané tehoto východočeského městečka petici, kde které se připojilo 120 občanů. Petici podepsali Milan Hruška, a Jaroslav Zítka, za správnost podepisů ručili Zdeněk Kinzel a Tomáš Kulda. V petici se požadovalo přejmenování náměstí na náměstí T.G. Masaryka a umístění pamětní desky prvního čs. presidents, který je čestným občanem Červeného Kostelce. Aktivisté nezávislých iniciativ oznamili již 7.září odbooru vnitřních věcí skrešního národního výboru v Náchodě, že dne 14.září uskuteční v Červeném Kostelci pietní vzpomínkové odpoledne k 52.výročí úmrtí T.G. Masaryka. Rostislav Kejdán, vedoucí odboru vnitřních věcí, však 11.září tento pietní akt zakázal. Přesto však byl v ranních hodinách 14.září položen k památníku legionáře věnce s trikolou a nápisem "T.G.Masarykovi-čestnému občanu Červeného Kostelce- věrní občané". Památník byl ozdoben trikolou a fotografií T.G.Masaryka. Fotografií odstranil iniciativní kolem 7.hodiny ranní zastupce ředitelé základní školy Němců, věnce odstranili kolem 9.hodiny dva příslušníci StB v civilu. Místo věnce umístili před památník velkou tabuli, na níž vyvěsili rozhodnutí Rostislava Kejdány o zakazu vzpomínkového aktu. Po celý den se u tabule shromažďovali občané, zejména učitelé a děti školy, před níž památník stojí. Kolem 17.hodiny bylo u památníku již 50 občanů, mnozí zde položili květiny. V průběhu odpoledne se zde vystřídalo cca 500 lidí. Městecké občlosti byly ještě příslušníci kontrolovali projíždějící osobní vozy a vysílali rádiem, kam jedou, kdy se bude vracet s ped. U Zdenka Kinse byla provedena doprovodná prohlídka v rámci objasňování přečinu proti veřejnemu pořádku - důvodem je roznáševání provelání Několařské vět. Na Několařské vět byl rovněž vyslyšán Tomáš Kulda a Milan Hruška byl 14.9. odvezen příslušníky StB v civilu do Náchoda, kde mu bylo vyslyšeno podezření z přečinu proti veřejnému pořádku, orgán, konající objasňování je nestrž. M. Střepánek. Milantu Hruškovi byl navíc odebran osobní pes, odebíráni provedl kpt. Štěp. Milan Hruška je horník, který jezdí na leteckou rekreaci do zahraničí, takže odebíráni pes je pro něj zvláště cítilsme.

11. Žádost Oty Veverky o podmíněné propuštění

V pondělí 25.září ráno v půl deváté rozhodoval okresní soud v Kladně o žádosti Otakara Veverky, ukládajícího člena NEJL a signatáře Charty 77 o podmíněné propuštění z výkonu trestu. Ota Veverka byl odsouzen v únoru t.r. k jednoročnímu trestu za to, že byl přítomen kladení květin k soše sv. Václava u přiležitosti 20.výročí zabití Jana Palacha. Trest vykonává v III. KVS ve Vinařicích u Kladna. K soudu do Kladna přijela 9 Otavých přátel a maminka, které jediné bylo umožněn vstup na jednání. Soudní síň zaplnila blíže neurčená veřejnost, nikomu z přátel nebyla vydána vstupenka a nebyli dokonce vpuštěni do soudní budovy. Žádost Oty Veverky o podmíněné propuštění byla zamítнутa, proti čemuž se na místě podal prostřednictvím svědků stížnost. Otovi Veverkovi zbyvaly do konce trestu necelé čtyři měsíce. O to nepochopitelnější byla atmosféra v níž se jednání zahrávalo. Soudní budova byla hledána nejméně 2 desítkami příslušníků StB a VB, byl přítomen policejní fotograf. Dokonce z okna soudu snímala přátelé Oty Veverky před soudní budovou videokamera. Celé neprávné evzdušní dákresnila skutečnost, že když se Václav Havel, který na soud rovněž přijel, vrátil s přáteli k svému automobilu, nešel auto poškozené tím, že do všech tří zámků byly nasírkány jehly a auto nebylo možné otevřít. Trvalo více než hodinu, než se petru Plesáčkovi podařilo za pomocí kapesního nářiku a svíracího spindlu, jeden ze tří zámků uvolnit. Václav Havel s přáteli mohli edjet.